

Dosarul nr.2ra-2149/16

Instanța de fond: Judecătoria Cahul - M. Bușuleac

Instanța de apel: CA Cahul – G. Vavrin, R. Petrov, I. Dănăilă

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:
Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către
Belaia Olga,

în pricina civilă la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată
„Lorinela Grup” împotriva Olgăi Belaia privind încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 14 ianuarie 2015 SRL „Lorinela Grup” s-a adresat în instanța de judecată cu
cerere împotriva Olgăi Belaia, solicitând încasarea datoriei în mărime de 9900 lei ,
a penalității în mărime de 811,8 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 278 lei și a
cheltuielilor de judecată în sumă de 329,70 lei. (f.d. 2-4)

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la data de 16.09.2014 a fost
încheiat contract de antrepriză nr. 767 între SRL „Lorinela Grup”, în calitate de
antreprenor și Belaia Olga în calitate de beneficiar.

În baza contractului de antrepriză, antreprenorul s-a obligat să execute
lucrările de confecționare și instalare a geamurilor/ușilor la obiectivul beneficiarului,
or. Cahul, str. Matei Basarab nr. 28. Valoarea totală a lucrărilor în baza contractului
de antrepriză a fost estimată, în mod amiabil ca urmare a negocierilor între părți, la
suma totală de 14 900 lei.

Prima rată de 5 000 lei a fost achitată de către beneficiar la momentul semnării
contractului de antrepriză. Astfel, SRL „Lorinela Grup” și-a executat obligațiunile
sale contractuale și a îndeplinit prima etapă, confecționând lucrările, restul sumei de
9 900 lei beneficiarul urma să o achite cu o zi pînă la expirarea termenului de
confecționare a lucrărilor, însă pînă la moment suma nu a fost achitată iar executarea
lucrărilor fiind suspendată pînă la achitarea integrală a costului lucrărilor.

A indicat reprezentantul reclamantei că beneficiarul a fost informat de mai multe ori despre faptul că urmează să asigure accesul montorilor la obiectiv și să achite suma restantă, însă fără nici un rezultat. Iar la data de 11.11.2014 și 27.11.2014 i-au fost expediate două pretenții privitor la achitarea datoriei contractuale de 9 900 lei, fiindu-i acordat în fiecare caz un termen de 5 zile calendaristice, însă pînă în prezent nu au fost întreprinse măsuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a litigiului creat.

Astfel, reprezentantul reclamantei a solicitat încasarea din contul Olgăi Belaia în beneficiul SRL „Lorinela Grup” datoria de bază în sumă de 9 900 lei, penalitatea în sumă de 811,80 lei și dobînda de întârziere în mărime de 278 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 17 august 2015 s-a admis integral acțiunea depusă de SRL „Lorinela Grup”. S-a încasat de la Belaia Olga în beneficiul SRL „Lorinela Grup” suma de 9900 lei cu titlu de datorie, suma de 811,80 lei cu titlu de penalitate, suma de 278 lei cu titlu de dobîndă de întârziere și suma de 329 lei cu titlu de taxă de stat, în total suma de 11 318,80 lei. (f.d. 72, 78-81)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 11 septembrie 2015 Belaia Olga a contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărîrii Judecătoriei Cahul din 17 august 2015 cu emiterea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată a reclamantei să fie respinsă. (f.d.75, 117)

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de către Belaia Olga cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Cahul din 17 august 2015 emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Lorinela Grup” către Belaia Olga cu privire la încasarea datoriei. (f.d.149-156)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că la 16 septembrie 2014 între SRL „Lorinela Grup” și Belaia Olga a fost încheiat contractul de antrepriză nr. 767. Potrivit pct. 4.1 al contractului de antrepriză nr. 767 din 16 septembrie 2014, lit. a) plățile se vor efectua la semnarea contractului 5000 lei, iar potrivit lit. b) diferența din valoarea totală a contractului și avansului achitat respectiv 9900 lei, cu una zi pînă la expirarea termenului de confecționare (zece zile următoare) sau la solicitarea beneficiarului în ziua montării (f.d. 6-7). La data semnării contractului beneficiarul Belaia Olga a achitat o parte din suma stabilită de 14 900 lei, și anume 5000 lei, iar după expirarea termenului de executare a lucrărilor urma să achite suma rămasă de 9900 lei. Din declarațiile reprezentantului SRL „Lorinela Grup” rezultă că Belaia Olga a fost contactată prin telefon de mai multe ori despre faptul că urmează să asigure accesul montorilor la obiectiv și să achite suma restantă. SRL „Lorinela Grup” a respectat procedura prealabilă, fiind remise în adresa Olgăi Belaia pretențiile din 11 noiembrie 2014 și din 27 noiembrie 2014 cu privire la neonorarea obligațiilor și acordîndu-i beneficiarului un termen de 3 zile și respectiv 5 zile pentru achitarea sumei indicate în contract de 9900 lei (f. d. 8,9). La rîndul său, Belaia Olga nu a probat prin acte confirmative neexecutarea culpabilă a obligațiilor contractuale de către SRL „Lorinela Grup”. În circumstanțele expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia că, SRL „Lorinela Grup” și-a executat obligațiunile sale contractuale și a îndeplinit prima etapă, respectiv Belaia Olga urma să achite suma

de 9900 lei cu o zi pînă la expirarea termenului de confecționare a lucrărilor, constatînd în final că pretențiile reclamantei sunt întemeiate.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond și a instanței de apel, la 21 iulie 2016 Belaia Olga le-a contestat cu recurs, solicitînd casarea hotărîrea Judecătoreiei Cahul din 17 august 2015 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016 cu remiterea cauzei spre examinare în prima instanță. (f.d.169)

În motivarea recursului recurenta a invocat că nu este de acord cu hotărîrea instanței de fond cît și a deciziei instanței de apel, deoarece SRL „Lorinela Grup” nu a demonstrat că ar fi executat integral lucrările stipulate în contract și nu a primit remunerația. Din contra, ea a demonstrat că lucrările de instalare a geamurilor au fost executate de o altă companie. De asemenea, în opinia recurenteii SRL „Lorinela Grup”, s-a adresat în instanță cu solicitare de a fi încasată penalitate la 14.01.2015 cu mult timp peste termen.

La 24 august 2016 SRL „Lorinela Grup” a depus referință la cererea de recurs, solicitînd respingerea recursului declarat de Belaia Olga cu menținerea fără modificări a hotărîrii Judecătoreiei Cahul din 17 august 2015 și a deciziei Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016, or, instanțele corect au dat apreciere tuturor probelor prezentate atît de reclamant/intimat cît și de pîrîtă/recurentă. (f.d.176)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 07 aprilie 2016, dovada recepționării acesteia nefiind la materialele dosarului.

Cererea de recurs, depusă la 21 iulie 2016 confirmă exercitarea căii de atac în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Belaia Olga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenta și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele

de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de Belaia Olga împotriva hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Belaia Olga împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 07 aprilie 2016, în pricina civilă la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lorinela Grup” împotriva Olgăi Belaia privind încasarea datoriei.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas